

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΠΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 318

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμὴ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς δόου Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 10 Μαρτίου 1885

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ διὰ τῶν τελευταίων πολιτικῶν γεγονότων, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἱπποίων διατελεῖ ἔτι τὸ ἔθνος, ἐπιτευχθεῖσα πολιτικῇ μεταβολῇ εἶνε σήμερον πλήρης καὶ τελεία. Τὸ ἑλλίπες, σαθρόν, ἀπρόσφορον καὶ ἐλστωματικὸν τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς πολιτείας, ὡς ταῦτα διεκανονίσθησαν ὑπὸ τῆς μετὰ τὴν ἐπαγαστατὴν τοῦ 1862 συντακτικῆς συνελεύσεως, δὲν ἐβράδυνε νὰ καταδειχθῇ, οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ εὐρεθῇ ὁ κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτι ὁ μὴ ἀνομολογῶν τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην πρὸς διόρθωσιν καὶ μεταρρυθμίσιν αὐτῆς. Εἰς τὴν ιδεάν δὲ ταύτην πρὸ πολλοῦ εἶχε συνειθίσει καὶ ὁ λαός, ὁποῦ καὶ διακινούμενοι αὐτῷ ἀντιπρόσωποι ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ ἀναφανδὸν ἐκκήρυττον τὴν ἀνάγκην ταύτην εἶσι οἱ κ.κ. Μεσσαγνέλης, Δουζίνας, Ρηγόπουλος καὶ ἄλλοι, ἰδιαίτερον δὲ δημοσιογραφικὸν ὄργανον ἐξυπηρετεῖ ἀποτελεσματικῶς τὸν ἐθνικὴν σκοπὸν, ὁ πρόσφιλος ἡμῖν Φανός τῆς Σύρου, ἀναγράφων καθ' ἑβδομάδα ἐπὶ τῆς προμετωπίδος του κεφαλαίως γράμμασιν: « Ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ».

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶνε ὁ καρπὸς ὥριμος καὶ τὸ ἐπὶ τῆς πυρᾶς μαγείρευμα βεβασμένον· πρέπει νὰ εὐρεθῇ καὶ ὁ κηπουρὸς ὅστις νὰ τὸν κόψῃ ἐγκαίρως, ἢ ὁ μάγειρος ὅστις θὰ τὸ παραθέσῃ ἑτοιμον εἰς τοὺς δαιτυμόνας. Τὰς ιδιότητας ταύτας οὐδεὶς ἐφάνταζετο ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ κατέχῃ ἢ νὰ σιλ. δοξῇ ὁ κ. Τρικούπης. Ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀν διεψῶναι ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας, τὰ μέσα καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐμελλε νὰ συντελεσθῇ τὸ πολυπόθητον γεγονός, κατ' ἀρχὴν ὁμῶς, κατ' εὐσίαν καὶ κατὰ βίβας ἦτο πληρέστατα σύμφωνος πρὸς τὰς ιδέας τῶν ἀξιοτιμῶν κ.κ. Δουζίνα, Χαριτζῆ ἢ Μεσσαγνέλη. Ἡ δὲ τριετής πρωθυπουργία αὐτοῦ τῷ παρέσχε τὸν δέοντα κηρὸν, ὅπως ἐνσχοληθῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχεδίου τῆς νέας τῶν πραγμάτων τάξεως. Καὶ εἰς τὴν σοβαρὴν ταύτην ἐργασίαν κατακάλωσεν ὅλον τὸν πολύτιμον

αὐτοῦ χρόνον, μετ' ὅσης ἐπιμονῆς μετὰ τσσαύτης καὶ κρυφινείας, οὐδὲν ἐπιθυμῶν νὰ γένηται γνωστὸν προτοῦ τελεσθῇ τὸ ὅλον.

Λεληθῶτως, ὑπογείως, ἀνεπαίσθητως δὲν παρήρχετο ἡμέρα καθ' ἣν νὰ μὴ προστεθῇ καὶ μία νέα διάταξις εἰς τὸν ὑπάρχοντα συνταγματικὸν ἡμῶν χάρτην, νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ μία προϋπάρχουσα, νὰ μὴ κοπῇ εἰς δεσμός, νὰ μὴ ὑπερπηδηθῇ εἰς φραγμός, νὰ μὴ διαγραφῇ ἐν παράγγελμα, νὰ μὴ κολοβωθῇ μία φράσις, νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς ἀχρησίαν μία ἀπαγόρευσις, νὰ μὴ παρεισχυθῇ μία διόρθωσις. Καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ μοιραία ἡμέρα καθ' ἣν τὸ ἔρπον, περατωμένον πλέον καὶ περ' ὅλων γνωστὸν, θὰ ἐκινδύνευεν ἂν δὲν ἀνεκρηρύττετο καὶ ἐπισήμως, ὁ κ. πρωθυπουργός δὲν ἀπεδειλίασε καὶ διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 11 Φεβρουαρίου ἐπεσφράγισεν αὐτὸ ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἔθνους. Ἡ Βουλὴ μετεμορφώθη αὐτοστιγμὴ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς στιγμὰς εἰς Συντακτικὴν Συνέλευσιν καὶ διὰ τῆς σιωπῆς τῆς ἐαύρωσε παραδεχθεῖσα ἐν ἡσυχίᾳ τὰ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ διαπραχθέντα.

Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶνε ἤδη πλέον ἢ γνωστὰ καὶ ματαίᾳ ὅλως θὰ ἦτο ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν· ἀλλὰ τὸν σύντομον τοῦτον πρόλογον ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον, προκειμένου νὰ δημοσιεύσωμεν κατωτέρω, χάριν τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἰδίως συνδρομητῶν ἡμῶν, εἴτινες μακρὰν εὐρυσκόμενοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἐν γνώσει τῶν λεπτομερειῶν τῆς μεταβολῆς, τὸ κείμενον τῶν μεταρρυθμισθέντων, ἀναθεωρηθέντων, διορθωθέντων ἢ διγραφέντων ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος, ὅπερ κυρώθην καὶ ἐπισημοποιήθην τῇ 17 Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1864 ἀνετέθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου
Τριάδος, Χαριλάου Τρικούπη προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ
συμβουλίου, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπουργοῦ
τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι θρησκεία εἶνε ἡ τῆς Ὁρθόδοξου Πολιτικῆς τοῦ Τρικούπη Πατριᾶς· πάσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία καταργεῖται καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς παρεμποδίζονται διὰ παντός μέσου, τιθεμένου εἰς χρῆσιν καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Πολιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Χαριλάου Τρικούπην, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως προελ-

θούσης Μεγάλης Χρηματιστικής Συμμορίας, τηρούσα ἀπαρασλεύτως ὡς ἐκείνη τοὺς Ἱεροὺς Χρηματιστικούς Κανόνας καὶ τὰς Χαδιαροχανικάς Πλαδύσεις.

* Ἀρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶνε ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ συνεσφύρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βήρη, ἐκτός ὅταν τύχη νὰ εἶνε εὐποροί. Μόνοι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κόμματος εἶνε δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας. Ὁπαδοὶ δὲ τοῦ κόμματος θεωροῦνται μόνον ὅσοι διὰ κατ'αποκρίσεως, διὰ ραδιοργάνων, δι' ὑποκλίσεων, δι' ὑποχωρήσεων, δι' ἐλαστικότητος ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κόμματος.

* Ἀρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶνε ἀπαράβιαστον· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπου ἡ θέλησις τοῦ ἀρχηγοῦ ὀρίξη, ἰδίᾳ δὲ ἐν ἡμέραις ἐκλογαῖς, ἢ ὅπως ἄλλως απαιτῇ τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος.

* Ἀρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Τοῦτο ὅμως δὲν συνεπάγεται οὐδέποτε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ ἀναφοραὶ αὐτῶν λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

* Ἀρθρον 10.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεχέσθαι ἡσύχως καὶ ἀέπλως. Ἀλλ' αἱ ἐν ὑπαίθεσιν συναρτήσεις δύνανται καὶ νὰ παγορευῶνται διὰ τῆς ἀπὸ σκοποῦ παρεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας ἢ νὰ μεταιοῦνται διὰ ταραχῶν ἐπίτηδες προκαλουμένων ὑπὸ καπνοφαντῶν ἢ ἄλλων ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ὁσάκις ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. . . τοῦ ὑπουργείου.

* Ἀρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται μόνοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἵδους τοῦ κ. Μανδάλου, οἵτινες κοινῶς καλοῦνται β ο υ λ ε υ τ α ῖ.

* Ἀρθρον 20.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶνε ἀπολύτως ἀπαράβιαστον, ἀπὸ τοῦ προτέρου ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου.

* Ἀρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει δι' ὄρελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς. Πρὸς ἀποζημιώσιν ὅμως τῶν βουλευτῶν ἡ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ αὐτοῖς ἄφθονα τὰ λεγόμενα ρ ο υ σ φ ε ῖ τ α, ὧν ἔχει τὸ μονοπώλιον.

* Ἀρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶνε ἀνεύθυνον καὶ ἀπαράβιαστον· ἀλλ' οἱ ὅπουσδήποτε ὑβρίζοντες, προσβάλλοντες καὶ ἐξευτελίζοντες αὐτὸ οὐδὲν τιμωροῦνται.

* Ἀρθρον 73.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν βουλὴν, τῇ προηγούμενῃ ὅμως πάντοτε συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ πρωθυπουργοῦ, ὅστις δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ διατάγματος καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἢ μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τῶν φίλων του.

* Ἀρθρον 72.

Οἱ ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρῶην ὑπουργικοὶ βουλευταὶ ἀμείβονται ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀς προσήνεγκον εἰς τὸ κόμμα. Αἱ συνήθειαι θέσει, εἰς αἱ τοποθετοῦνται, εἶνε ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας, Νομαρχίαι, Πρεσβείαι ἢ Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν Βακουφίων. Οὐχ ἥττον καὶ αἱ ὑλικά ἢ ἄλλου εἶδους ἀμοιβαὶ δὲν ἀπαγορεύονται.

* Ἀρθρον 83.

Ἀνασυνιστᾶται τὸ καταργηθῆν ἄλλοτε Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, σῶμα δηλαδὴ ἰδιαιτέρον χρησιμεῦσιν συνήθως

εἰς τὴν νὰ παρέχῃ τὰς συμβουλὰς αὐτοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸ Στέμμα. Ὡς ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῶν ταύτης πρὸς τὸ Στέμμα πρὸς ἀποτίλκισιν τοῦ ἐν ἀγῶ συμβουλίου προτεροῦνται οἱ καὶ κατ' ὄνομα προσεγγίζοντες πρὸς αὐτὸ, οἷον οἱ φέροντες τὸ κύριον ὄνομα Στεφανὸς ἢ τὸ ἐπώνυμον Κορωνιός, κλπ.

* Ἀρθρον 84.

Τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας εἶνε νὰ παρέχῃσιν τὴν γνώμην τῶν προκειμένου περὶ διαλύσεως ἢ συγκλήσεως τῆς βουλῆς, παραιτήσεως ἢ σχηματισμοῦ νέας κυβερνήσεως, νὰ παρεμποδίζωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀσυνφόρων ἀποφάσεων τῆς βουλῆς, νὰ λύσωσι τὰς ὑπουργικὰς κρίσεις καὶ ἐν καιρῷ νὰ ἐπεργασθῇ καὶ ἐπικουρῇ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Στέμματος. Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων παρέχονται αὐτοῖς τὰ ἀποκλειστικὰ δικαιώματα καὶ μέρη τῆς ἀποθησαυρίας λιμνῶν, τῆς συνεμολογήσεως δανείων, τῆς ἰδρύσεως τραπεζῶν, τῆς συστάσεως ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἢ συνδικάτων καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως ἐξαπατήσεως τῶν ἀπλουστέρων.

* Ἀρθρον 87.

Ἡ ἔδρα τοῦ Συμβουλίου πρέπει κυρίως νὰ εἶνε ἐν Ἀθήναις. Οὐχ ἥττον τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὰ μέλη νὰ διαμένουν καὶ ἄλλοι, ἀρκεῖ μόνον νὰ φροντίζουσιν διὰ τηλεγραφικῶν συσκευημάτων ἢ τουνούτιον νὰ ἐκφράζωσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸ Στέμμα περὶ τῶν ὑφισταμένων ζητημάτων.

* Ἀρθρον 103.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα καὶ ὅσον ἀντιβιβάζουσιν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα καταργοῦνται.

* Ἀρθρον 110.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν εὐσυνειδήσιαν τοῦ Λομβάρδου, εἰς τὴν ἐργρητικότητα τοῦ Κοντοσταύλου, εἰς τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Βουλπιώτη, εἰς τοὺς γρόνθους τοῦ Κροσσονάκου, εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Μανδάλου, εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ Κατσιμάτη, εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν καπνοφαντῶν, καὶ εἰς τὰ ἑκατομύρια τοῦ Σκουλούδη.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν

Λομβάρδος

ANEMOMAZOMATA

Ἀξιοδακρυτός εἶνε ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως ἰδίως ἐν Ἀττικῇ. Οὐδὲ πρόσωπα πρὸς καταρτισμὸν συνδυασμοῦ ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ὑποψηφίους, ἐν οἷς καὶ ὁ φίλος κ. Ἀγγελος Βλάχος τέως γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ μάταιαι αὗται προσπάθειαι τῆς ὑπενθυμίζουσιν τὰς φράσεις τοῦ φοβεροῦ τροπαρίου τῆς νεκρωσίου ἀκολουθίας: « Οἱμοὶ! εἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος. Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα. . . πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα στρέφουσα οὐκ ἔχει τὸν βοήθουτα! »

Ἀπέκτησεν ὅμως ἡ κυβέρνησις αἰφνης σπουδαχιστὰν σύμμαχον ἐν ταῖς νέαις ἐπικρατείαις, τὸν αἰματόρονον Στρατῆν τῆς Ἡπείρου Ἀλῆ πασᾶν ἀναζήσαντα ἐν τῷ προσώπῳ ἐνὸς ἀνθυπομοιράρχου, ὅστις εὐηγγελίσθη τὴν ἀνάστασιν εἰς τοὺς ἐντρίμους κατοίκους Λομβοῦ. Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις συνεχάρη τηλεγραφικῶς τὸν κ. Τρικούπην διὰ τὸ πολύτιμον ἀπέκτημα καὶ προσήνεγκον νὰ θέσῃ εἰς τὴν διατάγην τοῦ ἀναστάντος βεζύρου στίφη τινα ζεϊμπέκων καὶ Κερκασίων διατελοῦντων ἀνευ ἐργασίας, διὰ νὰ τὸν συνδράμωσιν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς. Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ διὰ δεδωκέναν ὅτι ἔχει ἀρκετοὺς ἐπαρχοὺς καὶ ἄλλους πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους διαθεσίμους.

